

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

20 iunie 2013*

„Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Produs pe bază de zahăr, compus din 65 % sulfat de lizină și din 35 % impurități rezultate din procedeul de fabricație — Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 — Regulamentul (CE) nr. 1265/2001 — Restituire la producție pentru anumite produse utilizate în industria chimică — Ajutoare comunitare plătite în mod nejustificat — Rambursare — Principiul protecției încrederii legitime”

În cauza C-568/11,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Vestre Landsret (Danemarca), prin decizia din 9 noiembrie 2011, primită de Curte la 14 noiembrie 2011, în procedura

Agroferm A/S

împotriva

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta, președinte de cameră, și domnii G. Arestis (raportor), J.-C. Bonichot, A. Arabadjev și J. L. da Cruz Vilaça, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 noiembrie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Agroferm A/S, de J. Lentz, avocat;
- pentru guvernul danez, de V. Pasternak Jørgensen, în calitate de agent, asistată de J. Pinborg, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de C. Barslev și de P. Rossi, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 24 ianuarie 2013,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: daneza.

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea pozițiilor 2309, 2922 și 3824 din Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 (JO L 286, p. 1, denumită în continuare „NC”), precum și a principiilor dreptului Uniunii care reglementează recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat.
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Agroferm A/S (denumită în continuare „Agroferm”), pe de o parte, și Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (Ministerul Alimentației, Agriculturii și Pescuitului, denumit în continuare „Ministeriet”), pe de altă parte, în legătură cu rambursarea de către Agroferm a restituirilor la producție pentru sulfatul de lizină care i-ar fi fost plătite în mod nejustificat.

Cadrul juridic

Dreptul internațional

- 3 Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor (denumit în continuare „SA”) a fost elaborat de Consiliul de Cooperare Vamală, devenit Organizația Mondială a Vămirilor, și a fost instituit prin Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983 și aprobată, împreună cu protocolul de modificare a acesteia din 24 iunie 1986, în numele Comunității Economice Europene prin Decizia 87/369/CEE a Consiliului din 7 aprilie 1987 (JO L 198, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 3, p. 199).
- 4 Potrivit notei explicative a SA referitoare la capitolul 29 din acesta, termenul „impurități” se aplică exclusiv substanțelor a căror prezență în compusul chimic distinct rezultă exclusiv din procedeul de fabricație. Aceste substanțe nu sunt considerate impurități autorizate în temeiul acestei note în cazul în care sunt lăsate în mod deliberat în produs pentru a-l face apt pentru alte întrebuințări decât utilizarea sa generală.
- 5 Notele explicative din SA referitoare la poziția 2309 din acesta arată că această poziție se referă la preparatele destinate să intre în producția de furaje „complete” sau de „suplimente proteice”. Aceste preparate sunt, în general, compuși cu caracter complex care cuprind mai multe elemente, denumite uneori „aditivi”, ale căror natură și proporții sunt stabilite în funcție de producția zootehnică avută în vedere. Aceste elemente, printre care se regăsesc și aminoacizii, favorizează în special digestia și, în mod mai general, utilizarea furajelor de către animale și protejează sănătatea acestora.

Dreptul Uniunii

Clasificarea tarifară

- 6 NC se întemeiază pe SA. Partea a II-a din NC cuprinde o clasificare a mărfurilor în secțiuni, capitole, poziții și subpoziții.
- 7 Capitolul 23 din NC este intitulat „Reziduuri și deșeuri ale industriei alimentare; alimente preparate pentru animale”. Potrivit notei 1 din acest capitol, poziția 2309 din NC include „produse de felul celor folosite pentru hrana animalelor, nedenumite sau necuprinse altundeva, obținute din procesarea materialelor vegetale sau animale într-o asemenea măsură încât acestea și-au pierdut caracteristicile

esențiale ale materiei inițiale, altele decât deșeurile vegetale, reziduurile vegetale și subprodusele rezultate în urma acestei procesări”. Poziția 2309 din NC este intitulată „Preparate de tipul celor folosite pentru hrana animalelor”.

- 8 Capitolul 29 din NC este intitulat „Produse chimice organice”. Nota 1 literele (a) și (b) din acest capitol prevede:

„În cazul în care nu există dispoziții contrare, pozițiile capitolului cuprind numai:

- (a) compuși organici cu compoziție chimică definită, prezentați separat, chiar dacă acești compuși conțin sau nu impurități;
- (b) amestecuri de izomeri ai aceluiași compus organic (chiar dacă aceste amestecuri conțin sau nu impurități), cu excepția amestecurilor de izomeri (alții decât stereoizomerii) ai hidrocarburilor aciclice saturate sau nesaturate (capitolul 27).”

- 9 Poziția 2922 din NC este intitulată „Aminocompuși cu funcții oxigenate”.

- 10 Capitolul 38 din NC este intitulat „Produse diverse ale industriei chimice”. Poziția 3824 din NC se referă la „[l]ianți preparați pentru tipare sau miezuri de turnătorie; produse chimice și preparate ale industriei chimice sau ale industriilor conexe (inclusiv cele constând în amestecuri de produse naturale), nedenumite și necuprinse în altă parte.”

Restituirile la producție

– Regulamentul (CE) nr. 1260/2001

- 11 Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1260/2001 al Consiliului din 19 iunie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului (JO L 178, p. 1) prevede:

„Se decide acordarea de restituiri la producție pentru produsele prevăzute la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (f), pentru siropurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (d), precum și pentru produsul intermediar fructoză chimic pură (levuloză) clasificată la NC 1702 50 00, care se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la articolul 23 alineatul (2) [CE] și sunt utilizate în fabricarea anumitor produse din industria chimică.

[...]”

– Regulamentul (CE) nr. 1265/2001

- 12 Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1265/2001 al Comisiei din 27 iunie 2001 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/2001 privind acordarea de restituiri la producție pentru anumite produse din sectorul zahărului utilizate în industria chimică (JO L 178, p. 63) prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin «produs de bază» se înțelege:

- (a) produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (f) din Regulamentul [...] nr. 1260/2001 și
- (b) siropurile de zahăr prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul [...] nr. 1260/2001 și clasificate la codurile NC ex 1702 60 95 și ex 1702 90 99, cu o puritate de cel puțin 85 %,

care sunt utilizate în fabricarea produselor din industria chimică enumerate în anexa I la prezentul regulament.

[...]”

13 Articolul 2 din Regulamentul nr. 1265/2001 prevede:

„(1) Restituirea la producție este acordată de către statul membru pe teritoriul căruia are loc prelucrarea produselor de bază.

(2) Statul membru nu poate acorda restituirea decât în cazul în care un control vamal sau un control administrativ care prezintă garanții echivalente asigură că produsele de bază sunt utilizate într-un mod conform cu destinația specificată în cererea menționată la articolul 3.”

14 Potrivit articolului 10 din acest regulament:

„(1) Cererea pentru certificatul de restituire la producție este prezentată în scris autorității competente din statul membru în care produsul de bază trebuie să fie prelucrat.

Cererea trebuie să precizeze:

[...]

(c) poziția tarifară și desemnarea produsului chimic la fabricarea căruia trebuie utilizat produsul de bază;

[...]

(3) În scopul aplicării alineatului (2):

[...]

(b) dreptul de a beneficia de restituirea la producție este supus acordării unei aprobări prealabile prelucrătorului de către statul membru pe teritoriul căruia acesta trebuie să prelucreze produsul intermediar în produs chimic menționat la anexa I.

Aprobările menționate la alineatul (2) sunt acordate de către statul membru respectiv atunci când cel interesat îi asigură acestuia toate facilitățile care permit verificările necesare.

[...]”

15 Din anexa I la Regulamentul nr. 1265/2001 reiese că restituirile la producție se acordă pentru fabricarea produselor clasificate la capitolele 29 (produse chimice organice) și 38 (produse diverse ale industriei chimice) din NC.

Finanțarea politicii agricole comune

- 16 Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune prevede:

„(1) În conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative, statele membre iau măsurile necesare pentru:

- (a) a se asigura că tranzacțiile finanțate de fond sunt efectuate și executate corect;
- (b) a preveni și a combate neregulile;
- (c) a recupera sumele pierdute ca urmare a neregulilor sau a neglijenței.

Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile respective luate în acest scop și în special cu privire la stadiul procedurilor administrative și judiciare.

(2) Dacă nu se poate realiza o recuperare completă, consecințele financiare ale neregulilor sau ale neglijenței sunt suportate de Comunitate, cu excepția consecințelor neregulilor sau ale neglijenței imputabile autorităților administrative sau altor organisme ale statelor membre.

Sumele recuperate se plătesc agențiilor de plată acreditate și sunt deduse de către acestea din cheltuielile finanțate de Fond. Dobânda pentru sumele recuperate sau plătite cu întârziere se încasează la Fond.

[...]”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 17 Agroferm este o întreprindere daneză care a fabricat, până în luna iunie 2006, sulfat de lizină într-o uzină situată la Esbjerg (Danemarca). Produsele compuse din lizină se fabrică din zahăr, care este produsul de bază al acestora.
- 18 La 19 mai 2004, Agroferm a introdus la autoritățile vamale daneze o cerere de aprobare prealabilă pentru acordarea unor restituiri la producția de sulfat de lizină. În această cerere, ea a arătat că produsul pe care intenționa să îl fabrice era sulfatul de lizină, care se clasifica, în opinia sa, la poziția 2922 din NC. În urma unui răspuns favorabil la această cerere din partea autorităților menționate, Agroferm a primit în mod regulat restituiri la producție corespunzătoare cantităților de zahăr pe care le utiliza pentru a fabrica sulfat de lizină.
- 19 În urma unor analize efectuate de Force Technology, întreprindere privată însărcinată să analizeze în numele autorităților vamale daneze eșantioane de produse în vederea clasificării tarifare a acestora, s-a propus ca produsul fabricat de Agroferm să fie clasificat în capitolul 23 din NC, iar nu în capitolul 29 din aceasta. Într-un aviz din 5 aprilie 2006, Force Technology a arătat că eșantionul analizat fusese fabricat prin fermentare, iar produsul vizat conținea sulfat de lizină și produse derivate din procesul de fermentare. Această întreprindere a arătat că un produs cu o puritate de doar 66 % (procentaj de sulfat de lizină conținut în materie uscată) nu poate fi clasificat în capitolul 29 din NC.
- 20 Sesizat de autoritățile vamale daneze, Comitetul Codului vamal a precizat că trebuia privilegiată abordarea de la caz la caz pentru a decide cu privire la procentajul de impurități admisibil și la clasificarea produselor chimice și că preparatul în discuție în litigiul principal trebuia clasificat în capitolul 23 din NC, iar nu în capitolul 29 din aceasta.

- 21 Printr-o decizie din 10 august 2006, Direktoratet for FødevarerErhverv (Direcția pentru Alimentație, denumită în continuare „Direktoratet”) a informat Agroferm că, după consultarea Comisiei Europene și a Comitetului Codului vamal, stabilise că, pe viitor, produsele fabricate de această societate nu trebuiau să fie clasificate ca produse pe bază de lizină, în sensul poziției 2922 din NC, și că, prin urmare, această întreprindere nu putea să beneficieze de restituiri la producție.
- 22 La 22 noiembrie 2006, Direktoratet a decis că Agroferm trebuie să ramburseze o sumă totală de aproximativ de 86,6 milioane DKK, plus dobânzi, care corespundea, în opinia acesteia, restituirilor la producție primite din luna august 2004 până în luna martie 2006, sumă cu privire la care părțile din litigiul principal sunt în dezacord.
- 23 La 18 decembrie 2006, Agroferm a contestat la Ministeriet deciziile luate de Direktoratet. Printr-o decizie din 18 iulie 2008, Ministeriet a confirmat în totalitate deciziile adoptate de Direktoratet și a considerat că Agroferm nu a acționat cu bună-credință atunci când a solicitat să beneficieze de restituiri la producție.
- 24 Printr-o cerere introductivă formulată la 23 septembrie 2009, Agroferm a sesizat Retten i Esbjerg (Tribunalul Districtual Esbjerg), care, printr-o decizie din 4 noiembrie 2009 și în urma unei cereri concordante a părților, a trimis cauza spre judecare la Vestre Landsret (Curtea de Apel a Regiunii de Vest), pentru motivul că litigiul principal constituia o cauză de principiu, în sensul procedurii civile daneze, întrucât avea legătură cu interpretarea unor aspecte referitoare la dreptul Uniunii și se avea în vedere introducerea unei cereri de decizie preliminară.
- 25 În aceste condiții, instanța de trimitere a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Un produs care este obținut din zahăr, fermentat în prezența bacteriei *Corynebacterium glutamicum*, și care – astfel cum se precizează mai în detaliu în anexa 1 la prezenta decizie de trimitere – conține aproximativ 65 % sulfat de lizină, pe lângă impuritățile rezultate din procedeul de fabricație (materii prime nemodificate, reactivi utilizați în procedeul de fabricație și produse derivate), se clasifică la poziția 2309, la poziția 2922 sau la poziția 3824 din [NC]?

În această privință, prezintă relevanță aspectul că impuritățile au fost reținute în mod deliberat pentru a face ca produsul să fie în mod special adaptat producției de hrană pentru animale sau pentru a ameliora adaptarea lui în acest sens ori că impuritățile au fost reținute întrucât nu este necesar sau practic să fie eliminate? Ce criterii ar trebui utilizate pentru a putea analiza aceste aspecte în orice situație concretă?

Pentru răspunsul la această întrebare, este relevant faptul că există posibilitatea să se obțină alte produse care conțin lizină, inclusiv lizina «pură» ($\geq 98\%$) și produsele de tipul lizină-HCl, care au un conținut mai ridicat de lizină decât produsul sulfat de lizină descris mai sus, și, în această privință, este relevant faptul că cantitățile de sulfat de lizină și de alte impurități din produsul sulfat de lizină descris mai sus corespund cu cele conținute în produsele sulfat de lizină obținute de alți producători? Ce criterii ar trebui utilizate pentru a putea analiza aceste aspecte în orice situație concretă?

2) Dacă se declară că, potrivit principiului legalității, producția nu trebuia inclusă în schema de restituiri, ar fi contrar dreptului Uniunii Europene ca autoritățile naționale să se abțină într-o cauză precum prezenta, în conformitate cu principiile naționale ale securității juridice și protecției încrederii legitime, să solicite rambursarea cuantumului restituirilor pe care producătorul le-a primit cu bună-credință?

- 3) Dacă se declară că, potrivit principiului legalității, producția nu trebuia inclusă în schema de restituiri, ar fi contrar dreptului Uniunii Europene ca autoritățile naționale să respecte într-o cauză precum prezenta, în conformitate cu principiile naționale ale securității juridice și protecției încrederii legitime, angajamentele (certIFICATELE DE RESTITUIRE) care au fost supuse unor termene și pe care producătorul le-a acceptat cu bună-credință?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 26 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă un produs precum cel în discuție în litigiul principal, compus din sulfat de lizină, precum și din impurități rezultate din procedeul de fabricație, se clasifică la poziția 2309, 2922 sau 3824 din NC.
- 27 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în interesul securității juridice și al facilității controalelor, criteriul decisiv pentru clasificarea tarifară a mărfurilor trebuie căutat, în general, în caracteristicile și în proprietățile lor obiective, astfel cum au fost definite în formularea poziției din NC și a notelor de secțiune sau de capitol (a se vedea în special Hotărârea din 25 mai 1989, Weber, 40/88, Rec., p. 1395, punctul 13, Hotărârea din 18 iulie 2007, Olicom, C-142/06, Rep., p. I-6675, punctul 16, precum și Hotărârea din 28 iulie 2011, Pacific World și FDD International, C-215/10, Rep., p. I-7255, punctul 28).
- 28 Trebuie amintit de asemenea că notele explicative ale SA reprezintă mijloace importante de asigurare a unei aplicări uniforme a Tarifului vamal comun și oferă, prin ele însele, elemente valabile pentru interpretarea acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 mai 1994, Siemens Nixdorf, C-11/93, Rec., p. I-1945, punctul 12, Hotărârea din 27 aprilie 2006, Kawasaki Motors Europe, C-15/05, Rec., p. I-3657, punctul 36, precum și Hotărârea Pacific World și FDD International, citată anterior, punctul 29).
- 29 În ceea ce privește, în primul rând, poziția 2922 din NC, nota 1 litera (a) din capitolul 29 din NC prevede că pozițiile acestui capitol cuprind numai compuși organici cu compoziție chimică definită, prezenți separat, chiar dacă acești compuși conțin sau nu conțin impurități.
- 30 Din decizia de trimitere rezultă că produsul pe bază de sulfat de lizină în discuție în litigiul principal era un compus organic cu compoziție chimică definită care conținea aproximativ 65 % sulfat de lizină și 35 % masă celulară rezultată din procedeul de fabricație prin fermentație utilizat. În plus, potrivit instanței de trimitere, această masă celulară, care conținea substanțe nutritive cu valoare biologică ridicată, fusese lăsată în mod intenționat în acest produs pentru a-i crește capacitatea de a fi utilizat ca aditiv în hrana animalelor și pentru a împiedica sulfatul de lizină să absoarbă umiditate.
- 31 În consecință, problema este dacă această masă celulară poate fi considerată impurități a căror prezență, în temeiul notei 1 litera (a) din capitolul 29 din NC, nu pune în discuție clasificarea produsului la pozițiile acestui capitol.
- 32 În această privință, deși nota 1 din capitolul 29 din NC autorizează prezența impurităților, este necesar să se constate că acestea au în mod obligatoriu un caracter rezidual, pentru a nu afecta prezentarea „separată” a compusului organic respectiv. Astfel, după cum a arătat avocatul general la punctul 31 din concluzii, rațiunea existenței acestei toleranțe este legată de faptul că un grad de puritate de 100 % nu poate fi, în general, atins din punct de vedere tehnic.

- 33 În plus, din cuprinsul notei 1 literele (f) și (g) din capitolul 29 din NC rezultă că pozițiile acestui capitol pot cuprinde, printre altele, produsele prevăzute la această notă 1 litera (a) la care s-au adăugat diferite substanțe indispensabile pentru conservarea și transportul lor sau în scopul ușurării identificării ori în scopuri de securitate, cu condiția ca aceste adaosuri să nu facă produsul apt pentru alte întrebuințări decât utilizarea sa generală.
- 34 Deși, potrivit notei 1 literele (f) și (g) din acest capitol 29, adăugarea altor substanțe în produsele care pot fi clasificate în capitolul menționat trebuie să întrunească anumite criterii precise, referitoare printre altele la considerente de securitate sau de identificare, menținând în același timp caracteristica utilizării generale a produsului în cauză, trebuie să se constate că, *a fortiori*, situația este similară în cazul impurităților menționate în nota 1 litera (a) din același capitol.
- 35 Astfel, în cazul în care un produs conține impurități care rezultă din procedeul de fabricație și care îl fac apt pentru alte întrebuințări decât utilizarea sa generală, un asemenea produs nu poate fi considerat a fi „prezentat izolat”, în sensul notei 1 litera (a) din capitolul 29 din NC, întrucât asemenea impurități sunt determinante pentru utilizarea lui.
- 36 De altfel, această apreciere rezultă și din nota explicativă din SA referitoare la capitolul 29 din aceasta, astfel cum este amintită la punctul 4 din prezenta hotărâre.
- 37 În prezenta cauză, din decizia de trimitere rezultă că impuritățile sunt lăsate în produsul în discuție în litigiul principal după fermentare pentru a-l face apt mai degrabă pentru o întrebuințare specifică, ca aditiv pentru hrana completă pentru animale care conține un anumit număr de substanțe nutritive cu valoare biologică ridicată, decât pentru utilizarea sa generală.
- 38 Rezultă că un produs pe bază de sulfat de lizină precum cel în discuție în litigiul principal nu poate fi clasificat la poziția 2922 din NC.
- 39 În ceea ce privește poziția 2309 din NC, aceasta privește „preparatele de tipul celor folosite pentru hrana animalelor”. În conformitate cu nota 1 din capitolul 23 din NC, poziția menționată include produse de tipul celor folosite pentru hrana animalelor, nedenumite sau necuprinse altundeva, obținute din procesarea materialelor vegetale sau animale într-o asemenea măsură încât și-au pierdut caracteristicile esențiale ale materiei inițiale, altele decât deșeurile vegetale, reziduurile vegetale și subprodusele rezultate în urma acestei procesări.
- 40 În plus, din notele explicative ale SA referitoare la poziția 2309 din acesta, astfel cum au fost amintite la punctul 5 din prezenta hotărâre, rezultă că această poziție vizează în special aditivii, ale căror natură și proporții sunt stabilite în funcție de producția zootehnică avută în vedere, printre care se regăsesc aminoacizii.
- 41 În această privință, este important să se arate că destinația produsului poate constitui un criteriu obiectiv de clasificare, cu condiția să fie inerentă produsului respectiv, caracterul inerent trebuind să poată fi apreciat în funcție de caracteristicile și de proprietățile obiective ale acestuia (a se vedea Hotărârea din 15 februarie 2007, RUMA, C-183/06, Rep., p. I-1559, punctul 36, Hotărârea Olicom, citată anterior, punctul 18, precum și Hotărârea din 29 aprilie 2010, Roeckl Sporthandschuhe, C-123/09, Rep., p. I-4065, punctul 28).
- 42 Or, din decizia de trimitere reiese că produsul pe bază de sulfat de lizină în discuție în litigiul principal era destinat, în calitate de aditiv, să intre în procedeul de fabricație al hranei pentru animale. El era compus dintr-un anumit număr de elemente, printre care aminoacizi, care prezintă, pentru animale, avantaje pe plan nutritiv.

- 43 Astfel, caracteristicile obiective ale unui asemenea produs și în special elementele masei celulare care rezultă din procedeul de fabricație lăsate în mod intenționat în acesta îl destinau utilizării ca aditiv folosit în fabricarea hranei pentru animale. În consecință, acest produs îndeplinea condițiile cerute pentru a fi clasificat la poziția 2309 din NC.
- 44 În ceea ce privește poziția 3824 din NC, este suficient să se arate că aceasta este o poziție de rezervă, care se aplică doar atunci când produsul vizat nu poate fi clasificat la nicio altă poziție. Întrucât nu aceasta este situația în prezenta cauză, nu este necesar să se examineze relevanța acestei poziții.
- 45 În consecință, trebuie să se răspundă la prima întrebare că NC trebuie interpretată în sensul că un produs compus din sulfat de lizină și din impurități rezultate din procedeul de fabricație trebuie clasificat la poziția 2309 ca preparat de tipul celor utilizate pentru hrana animalelor.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

- 46 Prin intermediul celei de a doua și al celei de a treia întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dreptul Uniunii se opune, având în vedere principiile securității juridice și protecției încrederii legitime care trebuie respectate în temeiul dreptului național, ca autoritățile vamale naționale, pe de o parte, să solicite rambursarea unei sume nedatorate provenite din restituiri la producție pentru sulfatul de lizină pe care producătorul a primit-o cu bună-credință și, pe de altă parte, să refuze să efectueze plata restituirilor la producție pentru acest produs, la care aceste autorități s-au obligat față de producătorul menționat.
- 47 Trebuie amintită de la bun început jurisprudența constantă potrivit căreia nu se poate considera contrar dreptului Uniunii faptul că în dreptul național, în materie de revocare a actelor administrative și de recuperare a prestațiilor financiare plătite nejustificat de administrația publică, se iau în considerare, pe lângă principiul legalității, și principiile protecției încrederii legitime și securității juridice, dat fiind că acestea din urmă fac parte din ordinea juridică a Uniunii. Aceste principii se impun cu deosebită rigoare atunci când o reglementare poate avea consecințe financiare (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening și alții, C-383/06-C-385/06, Rep., p. I-1561, punctul 52 și jurisprudența citată).
- 48 Cu toate acestea, trebuie arătat că Regulamentul nr. 1265/2001, în temeiul căruia Agroferm a beneficiat de restituiri la producție pentru sulfatul de lizină, cuprinde normele de aplicare a Regulamentului nr. 1260/2001, care se referă la organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului în cadrul politicii agricole comune.
- 49 În consecință, rambursarea sumelor plătite în mod nejustificat de Uniune în temeiul Regulamentului nr. 1265/2001 își găsește temeiul juridic în dispozițiile Regulamentului nr. 1258/1999, referitor la finanțarea politicii agricole comune (a se vedea prin analogie, în ceea ce privește recuperarea unor subvenții plătite în mod nejustificat în temeiul fondurilor structurale, Hotărârea Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening și alții, citată anterior, punctul 39).
- 50 În special, articolul 8 alineatul (1) litera (c) din acest din urmă regulament stabilește obligația statelor membre de a recupera sumele pierdute ca urmare a unor nereguli sau a unei neglijențe, fără a fi necesară o abilitare prevăzută de dreptul național (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 1983, Deutsche Milchkontor și alții, 205/82-215/82, Rec., p. 2633, punctul 22).
- 51 În acest context, punerea în aplicare a principiului încrederii legitime trebuie să se facă potrivit normelor dreptului Uniunii (a se vedea prin analogie Hotărârea Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening și alții, citată anterior, punctul 53).

- 52 În această privință, trebuie subliniat că principiul protecției încrederii legitime nu poate fi invocat împotriva unei dispoziții precise a unui text de drept al Uniunii și că comportamentul unei autorități naționale însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii care este contrar acestuia din urmă nu poate crea, pentru un operator economic, o încredere legitimă privind posibilitatea de a beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii [a se vedea Hotărârea din 1 aprilie 1993, Lageder și alții, C-31/91-C-44/91, Rec., p. I-1761, punctul 35, Hotărârea din 16 martie 2006, Emsland-Stärke, C-94/05, Rec., p. I-2619, punctul 31, și Hotărârea din 7 aprilie 2011, Sony Supply Chain Solutions (Europe), C-153/10, Rep., p. I-2775, punctul 47].
- 53 Or, articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1265/2001 include, ca „produse de bază” care beneficiază de restituire la producție, printre altele, zahărul utilizat pentru fabricarea unor produse din industria chimică enumerate în anexa I la acest regulament. Această anexă menționează în mod expres produsele clasificate în capitolele 29 și 38 din NC. În plus, din articolul 10 alineatul (1) litera (c) din acest regulament rezultă că cererea de restituire la producție trebuie să precizeze poziția tarifară și denumirea produsului chimic pentru fabricarea căruia este utilizat produsul de bază.
- 54 În această privință, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 63 din concluzii, un operator economic nu își poate crea o încredere legitimă privind acordarea unei restituiri la producție decât dacă produsul pe care îl fabrică se clasifică la poziția sau în capitolul din NC indicate în titlul de restituire.
- 55 În speță, astfel cum reiese din răspunsul dat la prima întrebare preliminară, produsul în discuție în litigiul principal ar fi trebuit clasificat la poziția 2309 din NC, iar nu la poziția 2922 din aceasta, astfel cum fusese declarat în mod eronat de operatorul economic beneficiar al restituirilor la producție.
- 56 În consecință, restituirile la producție pentru acest produs erau contrare dreptului Uniunii. Prin urmare, este necesar să se constate că autoritățile vamale daneze nu au putut crea agentului economic vizat, indiferent de buna-credință a acestuia, încrederea legitimă că va beneficia de un tratament contrar dreptului Uniunii. Situația se prezintă astfel în pofida faptului că, pe de o parte, aceste restituiri au fost deja acordate în temeiul unei aprobări prealabile emise de autoritățile menționate și, pe de altă parte, că acestea din urmă s-au angajat, înainte de momentul la care au luat cunoștință de eroarea comisă de operatorul economic în declarația sa, să procedeze la noi restituiri.
- 57 Din considerațiile care precedă rezultă că trebuie să se răspundă la cea de a doua și la cea de a treia întrebare că principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, autoritățile vamale naționale, pe de o parte, să solicite rambursarea unei sume nedatorate provenite din restituiri la producție pentru sulfatul de lizină pe care producătorul a primit-o deja și, pe de altă parte, să refuze să efectueze plata restituirilor la producție pentru acest produs, la care autoritățile respective s-au obligat față de acest producător.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 58 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

- 1) Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din**

27 octombrie 2005, trebuie interpretată în sensul că un produs compus din sulfat de lizină și din impurități rezultate din procedeul de fabricație trebuie clasificat la poziția 2309 ca preparat de tipul celor utilizate pentru hrana animalelor.

- 2) **Principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, autoritățile vamale naționale, pe de o parte, să solicite rambursarea unei sume nedatorate provenite din restituiri la producție pentru sulfatul de lizină pe care producătorul a primit-o deja și, pe de altă parte, să refuze să efectueze plata restituirilor la producție pentru acest produs, la care autoritățile respective s-au obligat față de acest producător.**

Semnături